

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACTIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Școlii de înot Nr. 8-10.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

Hârbul și cu oala spartă

— FABULĂ ACTUALĂ. —

Lângă gunoi aruncați stă o biată oală spartă
Oală de pământ, — nu-i vorbă, — ce-a servit multe
[decenii,

Dar cum vremea e tirană și de regulă nu iartă,
După-ce se învechise a ajuns-o coasa vremii,
Căci o rea bucălăreasă (cum sunt azi aproape toaie)
O trântise în mânie peste spatele stăpânii
Iar acum stă uitată, blăstămându-și soarta 'n noapte,
De o 'mproașcă tot gunoiul și o răcăe toți câinii;
Dar cum oala este oală, din fire conservatoare,
Prin tradiție legală de o mână de pământ,
Ea și-a dus mucenicia cu atâta resemnare
Căci dacă n'ar fi fost oală, ai fi zis că e un sfânt.

Iată însă că 'ntro noapte, — în a soțului absență,
Ii sosise gazdei cășii prieteni vechi și vechi colege
Și-au incins un chef în lege cu atâta vehemență,
Că'n beția ce-i cuprinse, devenise făr' de lege;
Gâlăgia în valuri vinul și sburau pahare 'n aer,
Chiote tăiau cuprinsul sub orgia grea a spumii
Iar în lumea cea de cioburi stăpânea atâta vaer
De credeai c'acolo este chiar acum sfârșitul lumii;
Dintr'odată nebunia prinse 'n ghiare pe stăpână
Și o amforă frumoasă cu șampanie 'ncărcată
O trântise cu furie pe fereastră în grădină
De sărise-un hârb departe, până lângă oala spartă,

Dacă bestia bipedă și-a recunoscut păcatul
După ce din amorțeală și-a văzut grozava vină
Sau dac' a știut să-și mință cu cinism și-acum băr-
batul

E egal, fiindcă cinismul stă 'n căința feminină;
Să vedem mai bin' de hârbul amforei svârlit afară
Cum își revendică rangul, cu ce vorbe impulsive
Stă 'naintea bieteii oale, devenită de ocară,
Căci obrasnicele hârburi totdeauna-s agresive.

Cum stătea, — din svârlitură, — cu un cap în
[murdărie
Hârbul nobil de amforă, el zărise biata oală

Și cuprins de idignare, de revoltă și furie
Inc-pu, cu aroganță, să îi țină oalei școală:
— „Cum de nu te feri înlături creatură bădărană,
Plămădită din țărână de o mână nespălată,
Tu, care la toți neghiobii le-ai dat apă le-ai dat
[hrană
Cum de nu te dai în lături, oală proastă idioată,
Când o amforă antică se stărâmă 'n cheful nobil
Și aruncă rest din rostu-i lângă locul tău de jale,
Când simțiși a mea sosire lut infam și lut ignobil
Cum de nu-ți cunoști prostia și s'o șlegi din a mea
[cale?

— „Îți dai seama ce-i amfora, lut infam, infect ce
ești?

Eu sunt neam antic de nobili și pe umeri de Venere
Am fost dusă totdeauna în cânlări pe sub ferești
De patricieni și nobili, eu am stâns orice durere
Prin nectarul ce vărsat-am chiar pe buze 'mpărați,
Eu am dat cu prisosință chef femeilor frumoase
Și am fost cu Papi la masă și cu alți înalți prelați
Iar acum când destinul înaintea mea te scoase
Și ști bine ce tradiții leagă rostul meu de lume,
Piei din fața mea mai iute oală veche, mitocană,
Dute iute și te-ascunde în adâncuri de genune
Ori schilozilor fii iară strângătoare de pomană“.

Cum durerea iertătoare, aroganța n'o prea iartă,
Oala fiind crud izbită de a hârbului furie
Și văzând că râde hârbul din senin de oala spartă
I-a răspuns atunci, îndală, la a lui obraznicie:

— „Hârb de amforă antică, — grăi oala foarte
[calmă,

Te înfurii că nobleței nu îi dau destul respect?
Eu care sunt plămădită de-un țaran cu neagră palmă
Știu respecta munca, cinstea, nu un hârb hibrid,
[abject,

Căruia nobleța fadă i-a fost cloaca murdăriei,
Căruia vișjul i-a fost tată și orgia i-a fost mamă

Și'n necinste și-a dus viața iar vestmântul trândăviei
l-a 'mbrăcat ticăloșia cu-a nobleții grea maramă.

Da! nu sunt decât o oală ce-am muncit multe decenii,
Dar în cinste mi-a fost munca și în binecuvântare
Buzele ticăloșiei n'am atins în cursul vremii
Iar păcatul și desfrâul nu mi-a fost spre desfătare;
Eu sunt nobilă prin fapte iară nu prin rufărie
Și doar idioți ca tine, resturi din-putreziciune
Cari viața cred că-i dată numai spre ticăloșie
Lși mai târăe prostia pe vechi ranguri azi în lume.

După dăscăleala oalei hârbul n'a mai zis nimica
Se teame grozav de gura oalei vechi, neîndurate
Căci de e 'ncolțit mișelul, il apucă 'n grabă frica
Și ca javra urmărită în retragere-atunci bate.

Doamne, Doamne, câte hârburi nu sfidează azi în lume
Tot ce este dela țară, tot ce-i neam de muncitor,
Câți tâmpiți din lumea mare, câți cretini din nobilime
Nu se uită prin monoclu grav și disprețuitor,
Iar dacă privești mai bine l'a lor tivă goală, seacă
Care n'a produs în viață decât pleavă și mătreață,
De le pui vr'o întrebare, ori îi ei de scurt oleacă
Falșa asta nobilime nu-ți produce decât greață,
Trupul lor e trândăvie, sufletul perversitate,
Doar femeile pierdute simțul de le mai exercită,
Mintea lor nu mai lucrează, inima lor nu mai bate
Decât numai pentru rele, — deci e foarte potrivită
Compararea lor cu hârbul amforei cu vechi tradiții
Care 'mproască și sfidează, invocând mereu părinții.

TEPELUȘ.

La pretură

— Domnule prim-pretor
rog să-mi dai un permis de
purtat armă.

— Nu se poate!
— Fa bine și-mi da ca
și eu sunt cetățean român.

— Nu se poate da la toți
derbedeii pe motiv că sunt
cetățeni români.

— Ca voluntar care am
fost în lupta și încă și la
Tisa, presupun că ar fi cu
dreptate ca să capăt per-
mis.

— Tocmai după dreptate
nu ți se cuvine să capeți.

— Ma rog de ertare,
după care dreptate?

— După dreptatea aia că
la Tisa nu poți nega că n'ai
avut drept de port armă
pâna când eu și alți domni
n'am fost acolo, de aceia
după dreptate trebuie să ni
se deie acum.

— Da domnului Gazdag
de ce-i dați că el o fost
dincolo de Tisa?

— De ce i-am dat și de
ce-i dăm, așa prost ești tu?
l-am dat ca să nu zică dom-
nii dela liga națiunilor cum-
că la minorități nu le dăm
și apoi el are și avere nu
e pătlogar ca voi.

— Ma rog de ertare și
eu am avere.

— În zadar ai avere că
n'ai galanteria lui.

— Voi apela mai sus, să
vedem nu voi capata permis,
dacă nu de vânat, barem
de port armă.

— Ala poate-să-l capeți
mai curând.

— Ma rog de ertare cam
pe când vei mai merge la
Tisa.

Atunci eșeau cismele

— Hai muere și ajută
să scot cisma.

— Dar când erai mili-
tar cine ți-le scotea?

— Hai, atunci mi-le
scoteau Paștile și slinții
dom'ului sergent, de vedeam
stele verzi.

Urzică Scandalografescu despre povestea târgului fără mânia.

Târgul n'are mânia, zice un proverb vechiu, care exprimă mult adevăr, mai mult chiar decât le place oamenilor.

La orișicare târg, — ca să fie târg — de regulă e de lipsă de unul care vinde și unul care cumpără. Dar în sfârșit totuși sunt doi vânzători și doi cumpărători, prin urmare patru inși pentru că celce vinde d. e. un măgar, acela cumpără bani și celce cumpără măgarul acela vinde banii. Se vinde măgarul scump, vânzătorul cumpără banii ieftin și celce vinde banii ieftin pentru un măgar scump, de regulă se pomenește cu doi măgari, dintre care unul nu-i vrednic nimica.

Care va să zică, la târg unul să rade fără săpun, apoi fie vânzătorul sau cumpărătorul.

Dar, — proverbul vechiu, — «târgul n'are mânia».

Celce vine, spre exemplu, la Sibiu să se însoare și-și ea o nevastă cu zestre cu trusou, cu lavabou și cu toate rânduelile, n'are să se mânia, dacă-și capătă nevastă iar în locul zestrei, trusoului, lavaboului și rânduelilor, capătă o soacră pe de-a-supra, pentru că socru-său a scăpat de-o peatră și de două măcinători și în cazul acesta cel care s'a însurat a cumpărat scump iar socrul său a vândut bine și ieftin, iar... târgul n'are mânia.

Când cineva a trecut dela sfânta Neunire la sfânta Unire

pentru ca să ajungă la rangul clerical de crâșnic, mai dă popii cel unit și un bacșiș, sau o cinste de vr'o 500 Lei, iar, — după ce intră în biserică, — U-niții îl dau cu cădelniță cu tot afară, ală n'are de ce să se plângă, pentru că și-a vândut vechea credință ieftin și a cumpărat noua credință scump, fiindcă târgul n'are mânia.

Oratorii îngropăciunilor pompoase, fără deosebire de colivă, destul și-au spart gura cu virtuțile naționale ale lui Marghi-loman, după ce au aflat dispozițiile din urmă ale acestui preafârziu defunct, înzadar, se vor mai bate peste gură în târg, fiindcă nici dracul nu-l mai crede, — dar târgul n'are mânia.

Înzadar să laudă Cocea că el pe amnestie nu dă nici o ceapă degerată, până când nimeni nu se oferă că vrea să i-o vândă, — dar târgul n'are mânia.

Liberalii cercetează cu marfa lor proastă în toate târgurile, dela Deva până la Bacău, dar nu află cumpărători, însă târgul n'are mânia.

Decând cel ce smulge barba unui popă cade sub pedeapsă înzadar umblă popă Pop pela toate crășmele fiindcă nu află mușterii pentru judecați, dar târgul n'are mânia.

Liberalii pot striga până ce le vor ajunge gura la urechi: „Re-cee” fiindcă nici chiar Aves-

canii numai cumpără braga dela ei, dar târgul n'are mânia.

Cutare foaie se poate sul în vârful foșoiului de foc din București și de-acolo poate trâmbița cu trâmbița Arhanghelului din vremea de apoi că ea e organul partidului național, fiindcă Toma, cu credința în vârful degetului tot Toma necredinciosul rămâne, dar târgul n'are mânia.

Romînul cumpărând în tovărășie cu un Sas un cal și, suindu-se călare a zis: Soațe, ca să ne știm la o parte și să n'avem ceartă unul cu altul să știi că până călăresc eu, tu mergi pe jos și până mergi tu pe jos, eu călăresc. Astfel sasul n'a ajuns niciodată călare, — dar târgul n'are mânia.

Doi liceeni înființând o societate pe acțiuni cu capital de un leu ca să-și cumpere o țigară, unul din ei, după ce au aprins țigara în tovărășie, a început a fuma, ca și când el ar fi unicul proprietar al țigării. După un timp carecare liceanul al doilea, ca membru egal îndreptățit al societății pe acțiuni pentru cumpărarea unei țigări, a pretins ca să fumeze și el din țigare. Atunci colegul lui, dând drumul la rotogoale de fum din gură, i-a răspuns: Soațe, până ce fumez eu, tu ai dreptul să scuipi și până scuipi tu, eu fumez și... vi eversa.

Așa-i lumea asta! În lumea de sub stăpânirea liberalilor, puținii favorizi de soartă fumează, însă mulțimea scuipă, — dar târgul n'are mânia.

Cugetări

Hoțul este de omenie, dacă nu-l prinde nimenea.

*

«Nu mă tem de moartea ci de vecinicia ei», — a zis Vlahuța. Cine să însoara, parodiind pe Vlahuța, va zice: «Nu mă tem de însurătoare ci de căsnicia ei.

*

Cele trei pacostii ale căsătoriei sunt: Soacra, nevasta și prietenii casei. Fara aceste pacostii căsătoria ar fi ideală.

Din filosofia lui Amnar

Omul prost care se ține cu-minte, e cea mai fericită ființă din lume, pentru că e incapabil a ajunge la cunoștința defectelor sale spirituale.

Culmea toleranței a ajuns-o acela care după moartea nevesti-si-a luat pe soacră-sa de muere.

Multe fete preferă căsătoria militară în locul celei civile.

Cel mai amărât crâsnic nu dă o bobotează pentru șapte paști.

Intreg parlamentul în furie, o întreagă câmpie de găște, un sat de câni lătrând și hăuind și nu pot face toate la un loc atâta sgomot și asurzeală cât poate face o meliță de femeie îndrăcită.

Amorezații în gramatica lor au numai doi pronumi personali: «eu» și „tu». A treia persoană e e un spine în ochii amorului.

Când se schimbă vremea te dor bătăturile. Când se schimbă vremea în căsnicie te muștră conștiința, care nu e altceva decât bătăturile sufletului.

Cel mai sigur mijloc contra morții este viața lungă.

Din ce e femeia.

...Femeia e făcută de Atotputernicul din coada mătii. Când Adam veni într'o seară acasă dela Visul de Aur, ceru să i-se dea o femeie ca avea chef de ceartă. Dumnezeu îi puse singura condiție să se lipsească de o coastă. Adam primi cu greu, dar primi. Coasta luată fu pusă în cuptor până a doua zi, doar se va mai răzgândi Adam și va renunța la această dorință.

A doua zi pleacă să plătească impozitul, ca era ultimul termen. Coasta din Cuptor a fost luată de mătă casei, care chiar când se întorcea Adam gol pușcă de bani, înghițea ultima bucată.

Adam ca să nu rămână de minciună, față de Prea-sfântul, dă fuga după mătă doar i-o lua ultima bucată. Mătă în fugă se înțepenește în gardul vecinului, care cu o zi înainte capatase locul de casă alături. Adam furios îi smulge coada și fuga cu ea la cuptor.

— Mai vrei femeie Adame?

— Fie voia ta Părinte.

Creatorul suflă duh și din gura cuptorului eși o femeie, care sări drept în gâtul lui Adam.

— Aceasta ți-e ultima dorință, care ți-o mai împlinesc — zise Dumnezeu depărtându-se.

Și a rămas Adam cu o femeie blândă ca coada mătii, caparatoare ca mătă și lingușitoare ca pisica.

Stan vorbălungă

despre treburile Statului.

S'au dus ministerii acasă,
ca au dat caldurile, mi-se
pare că o să rasuflăm și
noi mai bine.

Deocamdata leul stă prost,
dar e vorba că stă.

Trenurile mai mișcă, nu
mai mișcă, dar nu se mai
ciocnesc și nici rastoarnă.

Senatorii pot dormi și
mai departe, dar nu mai
primesc diurne pentru somn.

Legile se vor coace mai
bine și nu vor mai eși
ca până acuma nedospite
și necoapte.

Hoți de urne se vor duce
la pensie după noua lege,
iar ceilalți hoți nu vor mai
fura, că li-e frica de cap-
cană.

Funcționarii vor putea mu-
ri de foame mai liniștiți ca
până acum;

Și la urmă de tot toate
treburile vor merge mai bine.

Chestiuni electorale.

Dela banchetul Nr. 1

La banchetul repentin
A vorbit și Serafim
De s'a făcut apa vin
Și vorbirea într'un chin.

La banchet la Boulevard
Mulți au dat gândului fard
Numai Nuțu, — corosiv, —
Era la gând coruptiv
Iar dintr'un colț babu Dinu,
Cununând apa cu vinu,
Vedea pe Gușu cum tace
Și visează la noroace
Căci cum e modest, corect
S'ar sfinți și el prefect.

Vagao.

Câinii

Dalai-Lama nu-i limbut,
Doarme 'ntruna și e mut
Doar la cașcavalul stâniei
Urlă când îl latră câinii.

Cățeluș.

O sedință cu ghinion

Ora se apropie
Deci trebuie să vie
Acum procurorul,
Și judecătorul,
Apoi grefierul
Să facă apelul.

În perete bate
Opt și jumătate
Și n'a mai venit
E nesuferit...
Pe sală se plimbă
Oameni și se strămbă,
Indivizi suspecti
Oameni ce-i respecti,
Țărani,
Mitocani,
Sărmani,
Bogațani
Fără nici-un ban,
Trec
Se 'nghesuiesc
Și se îmbrăncesc
Într'un mod firesc...
Colea reclamantul
Un om respectabil,
Este insultat
De-al său inculpat
Dară comisarul
După cum i-e darul,
Știi dintr'o mișcare
Pe adversari sare
Și îl potolește
Polițienește..

O damă cam scurtă
Bătută fost turtă
De-al său chiriș
Cu numele laș.
Și-a făcut proces
Pentru acest acces
Contravenient
Deci e evident.
Să plătească spese...
Vom vedea ce iese.

— 12 jumătate
...Ce ne facem frate?...
Strig' un căpitan,
— Zău că de știam
Nici nu mai veneam,
Așteptăm noi dragă
Nu-ți pară de săgă,
Dela un sfert la șapte,
Suntem de departe,
Și consilierul
Și cu grefierul
Au mai venit,
E nesuferit...
— O... dar stați pe pace
Uite că se face..

Începe sedința
Întră coana Mița
Și cu Filoftița...
Prima-i reclamantă
Alta-i inculpată.
Mița-i ofensată
În chestii de-onoare...
Și acum se plânge
Coatele își frânge
Moare de necaz
Pentru acest caz
Mult surescitată
Mița se arată.
Dar judecătorul
După cum i e felul
Zice ca să tacă.
Legea să nu treacă.

Dar Mița n'ascultă
 Într'una insultă,
 Iar judecătorul
 Se supără rău
 După felul său,
 Grefierul scrie,
 Scrie pe hârtie
 Și cum e nervos
 Și morocănos
 Iși rupe penița
 Pentru coana Mița
 Care face gură
 Pentru-o 'njurătură...
 Dar uite 'nsfârșit
 Că s'a isprăvit
 Iar judecătorul
 Iși face datoria
 Condamnă pe Mița
 2000 amendă
 Iar pe Filoftița
 La 5000 lei...
 Fără drept de apel...
 Consilierul zice:
 — Rog plecați de-aice
 C'acum s'a sfârșit
 Și sunt ostenit..

Cățiva inculpați
 Ce par nespălați
 Merg să se cinstească
 Și să chefuiască

Zicând să trăiască!...
 Don judecător
 Domnul Procuror,
 Că ne-au judecat
 Și ne-au amănat.

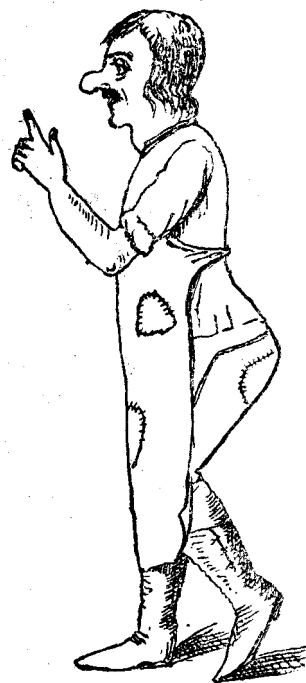
CONTELE NIFORTY.

Crâmpoțele stânse

Din noroi ajungi boer
 Doar când moare cel mai tare;
 Stelele le vezi pe cer
 Numai după apus de soare.

Fie mie, fie sută
 Ce ai pierdut nu mai vezi,
 Dar pe-o femeie pierdută
 O găsești când nici nu crezi.

Steaua cade și se stânge
 Din înalt când se desprinde
 Dar femeia care cade
 Nu se stânge ci s'aprinde.

Să luăm aminte!

Să cânte-i făcut cocoșu
 Și la ei și la vecina,
 Să umple de ouă coșu
 Asta poate doar găina,
 Însă femeia română
 Astăzi cântă cocoșește,
 Ea nu mai este găină,
 Ci prin întruniri vorbește.

*

Cât vei fi căzut de jos
 Ține capul vecinic sus
 Însă dacă ești sus pus
 Nu uita de cei de jos.

*

Dracul când s'a pocăit
 Să se-arete umilit
 Damă ortodoxă iute
 S'a făcut în trei minute.

*

O fereastră e femeia
 Deschisă spre paradis,
 Poate că pentru aceea
 Când stai mult în loc deschis
 Și privești dela fereastră
 Te apucă junghiu în coastă.

*

Trei lucruri nu poți să ceri:
 An să aibe patru veri,
 Soc să facă flori de tei
 Și... credință la femei.

Leac pentru întinerire

— Domnule doftor i-adevărat, că unul o iscodit un leac care face pe oameni iar tineri?

— Da bade, e adevărat. Dar la orașe femeile încep să întinerească și fără leac. Au ajuns la mîntea copiilor, că-și poartă parul scurt ca atunci când erau de cinci ani.

Stan Pătitul

despre povestea lui Cula Cărtaboș.

Eu am pomenit la noi în sat un țigan înalt peste măsură și subțire ca bogatul din Scriptura, care dacă vrea să ajungă în Rai, trebuie să treacă prin urechile acului. Numele lui era Cula Cărtaboș, un nume, pe care sătenii i l'au dat pentru că tata-său n'a ajuns în viața lui să mănânce cărnați.

Cula era înalt și atât de subțire, încât, dacă l'ai fi crepat în două, ai fi putut face hărdăzau din el.

În vârful trupului purtă Cula Cărtaboș un cap de măciucă și pe cap o pălărie atât de mare, încât, dacă o ai fi pus popei Pupaza pe cap, acesta în viața lui n'ar fi văzut soarele, dar nici soarele pe el.

Cula Cărtaboș avea — amăsurat înălțimii lui, —

mâni lungi cu degete și mai lungi. Care va să zică Cula iubia straița deaproapelui, mai mult decât straița sa, în care nu se afla altceva, decât golul potrivit pentru lucruri streine. Și — slava Domnului, — Cula n'avea lipsă să se mărginească numai la straița de-aproapelui, pentru că el când își întindea mâna, ajungea până la al treilea vecin.

Cula, spre exemplu, când s'a însurat, până ce popa-i zicea: «Cununa-să robul lui Dumnezeu Cula, cu roaba lui Dumnezeu Cioveica, a întins mâna asupra crâșnicului, care sta la spatele popii și sufla în caldenița și i-a furat pipa din buzunar. Mâna lui Cula, în felul său era ca și o mână făcătoare de minuni, ajungea departe, chiar pe unde omului

nu-i putea trăsni prin cap că-i cu puțință.

Odată, — și asta vreau să v'o povestesc, — într'un târg de țară, Cula, întinzându-și mâna peste nu știu câți oameni, a smuls din mâna unui țaran o hârtie de 100 Lei. Țaranul din întâmplare îl observă și dă după Cula. Cula, văzând nevoia o ia la fugă, iar țaranul după el strigând: Prinde-ți hoțul!

Cula scapă la larg. Țaranul fugind după el striga din răspuțeri: «Stai mă, stai mă! Cula însă lung în picioare cum era și fiind la largul său, s'a întors către țaran răspunzându-i: «Ba stai tu, că după tine nu fugе nime»...

Nădejdea

Soldatul Ghinionescu trimite de pe front nevestii sale fotografia sa și o scrisoare lungă, în care între altele îi scrie;

Dacă, precum poți vedea, arăt cam rău la față, cauza este știrea ce am primit'o deunazi dela tine că ai fi nascut doi gemeni...

Nici acum nu mă pot dumeri, cum de a cazut plocnul asta tocmai asupra mea, care nu țineam să am un copil și nu pricep ce zor ai avut să înmulțești familia în absența mea, cu doi inși odată!... Nadăduesc însă că, la anul când mi-o ajuta Dumnezeu să fiu și eu acasă, vei lua vacanța, pentru că să mai scoatem paguba prisosului din anul acesta...

Vrea domn

- Ce-mi tot bați capul să te dau la școli la oraș?
Ce vrei?
- Vreau să mă fac domn.
- Vrei domn? Imbracate cu nădragi, că pe cei mai mulți, numai nădragii îi fac domni.

Din sfaturile lui Iodoform.

Cum putem scoate petele de pe haina neagră? — Pentru a scoate petele de pe o haină neagră, luăm o foarfecă ascuțită și taiem jur împrejur bucata pătată.

N. B. Tăiați cu băgare de seamă pentru a nu scoate cumva și din partea nepătată.

*
Dacă vreți să nu aveți nicio dată durere de dinți purtați numai dinți artificiali.

*
Cum putem deosebi ciupercele bune de cele rele? — Ei ciupercele, le cureți, le tai bucățele, le dai sare, le gătești. Când sunt gata trimeti o farfurie soacrei d-tale. Dacă 24 ore după ce le-a mâncat, moare, e semn că ciupercele nu au fost de cele bune. E deci mai prudent să nu măncați din ele.

Cum scoateți petele de rugină de pe o batistă? — Muiati batista pătată într'un amestec făcut din un sfert de apă cu piatră acră și trei sferturi cerneală neagră. Lăsați batista 24 ore în acest amestec. Dacă cerneala a fost de bună calitate cu siguranță că nu se va mai vedea pata de rugină.

*
In multe menajuri lipsesc termometrele de baie. Iată un mijloc simplu a afla, fără termometru, dacă baia este prea fierbinte: băgați repede copilul în baie, dacă devine roșu și țipă tare, e semn pozitiv că baia e prea fierbinte. Mai puneți deci apă rece.

*
Cum putem cunoaște ouăle proaspete? — Se știe cât de important este pentru sănătatea noastră cunoașterea ouălor proaspete. De aceea numeroase sunt mijloacele indicate pentru a ajunge la acest rezultat. Din-

tre toate însă, cel mai sigur și mai practic rămâne tot acel descoperit de noi: Spargeți pe rând ouăle. Miroșițile. Cele cari au miros urât nu sunt proaspete.

Mai bine e deci ca pe acestea să nu le cumpărați.

*
Iată pentru gospodine, o excelentă rețetă culinară: — Luați 2 kilo miez de pâine, un kilo lapte, un kilo unt de lemn. Frecați până obțineți o pastă albă uniformă. Colorați apoi cu o linguriță de vacs de bună calitate. Adăgați o coadă de sardă de lissa. Veți obține astfel o eselență «salată de icre».

*
Oua la frigare. — Voltaire iubea foarte mult ouăle la frigare, și avea dreptate. Astfel preparate ouăle sunt delicioase. La noi însă puține gospodine știu să le reușească. Și cu toate aceste nimic mai ușor, dacă ați urmăritocmai statul nostru; după ce ai scos oul din ghioace îl introduceți într'o frigare bine unsă, apoi învârtești deasupra unui foc viu. Dacă, cumva, oul cade din frigare e semn că nu ați învârtit destul de repede frigarea. Reîncepeți, până veți reuși.

Din școală

— Stai jos măgarule, vita încălțată.

— Domnu 'nvațator io n'am purtat până acuma o-pinei în picioare.

Javrele

Foaie verde baraboii
Latră javra pe gunoi
De s'aude pân' la noi,
Latră 'n casă latră 'n șură
Ba mai latră 'n bățătura,
Și iar foaie siminic
De n'ai hasnă de nimic.

Foaie verde chiparos,
Când n'a ros javra vr'un os
Se repede ca turbata
Și-ți răstoarnă casa toată,
De să pornesc veștile,
Scuturând fereștile,
Și o ea turbările,
Și-ți taie carările,
Căci de pornesc javrele
Durduesc palavrele.

Matei Chinuitul.

SZENDREYADA

în chipuri șiicoane... fugare, dela diferite reprezentații.

Directorul Mihail Szendrey

Ca un capitan de vas
Toată ziua e la prora
Cu ochelarii de pe nas
Vede lumea incoloră,
Numai când platește gajul
Il părăsește curajul.

Sz. Rontay Boriska
In „Magnas Miska”.

Marsa 'n joc e numai nerv
L'a dat gata chiar pe Mișca...
Peste mulții ani observ
Caci și azi e ca... morișca.

Oscar-Borovszky
In „Căpitanul cântăreț”

Actul I.

Sub fereastra în spre seară
Pleacă capul pe vioară
Iar arcușul trist în șoapte
Plânge cheful de-astănoapte

Actul II.

Oscar acum este 'n voe
Ca-i lângă sucul lui Noe.

Actul III.

Dac 'ar fi butea în car
Lânga Bor... ovszky Oscar
Ar uita de Burg, de Grette
Și-ar cânta cu foc, cu sete,
Cu talentul lui masiv
Ar fi la superlativ,
Dar așa, — prin simulare, —
N'are chef nici de cântare.

Halmos Miți
In „Căpitanul cântăreț”.

Are-atât argint în voce
Și în păr atâta aur
Incât în ansamblu este
Al teatrului tezaur;
Cupidon, — copil viclean,
Vru s'o prinda fără jenă,
Dar al dragostei elan
La ea-i numai joc de scenă.

Balogh Böske
In „Căpitanul cântăreț”

In fetița din cantină
Schimba mina după mină,
Zici că e un prunc precoce
Cu talent cu nerv, cu voce...
Inșă fiind scurt firhangul,
Banca 'ntâi îi ține hangul,
Iar cuviosul Căicuț
Pleacă capul ca un struț
Când vorbește, când dan-
sează
Chiar și când... cadelnitează.

M. Selmeczi
In toate rolurile.

In umor n'are pereche,
In amor e prins de streche,
U-hu-hu și buă-ha-ha
Când dansează ori când stă,
Fire de artist el are
Și în joc și în mișcare
Caci nici gura n'a deschis
Și leșina toți de răs.

L. Olasz.
In „Vagabonzii”.

A intruchipat în rolu-i
Nebunia cu pictura.
Caricaturist e Olasz
Dar eu-i dau caricatura.

A. Szakács.
In „Vagabonzii”

In umoru-i de piftie
Pune multă pœzie,
E născut spre-a fi magnat
Dar de-acela scapătat.

Szendrey junior.

Szendrey când se aruncă
Cu monoclu 'n rol pe scenă
Zici că 'ndata îl apuca
A amorului migrenă;
Cum e june și minor
Și în dragoste e tare
Vrea să cânte, — mi se
'mpare, —
Și 'n amor în C Major.

Mihail Földes
în „Antonia”

În «Antonia» pe bină
Are rol de pantomina
Doar din ochi varsă iubire,
De zici că-i Englez din fire,
Numai când ora-i târzie
Mai face și... pescărie.

Kallos, secretarul teatrului

El nu joacă, nu dansează
Doar cu sutele jonglează,
Iar când e «rețeta» proastă
Îl apucă junghiu în coastă.

Nrul 20.

Lupuț Căprariul.

Du sunt căprariul Lupuț
La capre cel mai micuț
Numa gușe de n'aveam
Eu mai mare ajungeam
Dar așa mi-e dat de soarte
Caprar să fiu pân la moarte
În păduri și în tufari
Nu colea în cetăți mari,
De coniac și de vin tare
Capu 'n veci să nu mă doaie
În loc de beuturi scumpe
Apă să beu dela munte
În loc de zube domnești
Tulbureala de pe pești
Nu mânc carne și colaci
Numa din Crăciun în Paști
Nu-mi zic măcar Dumneata
Ci măi Lupuț iac' așa

Nu gust vinu marmanzau
În hotel și fagadău
Numa atunci beau rachie
Când îl beau pe veresie
Ba mai beau și la Crăciun
Când colind pe rău și bun
Pentr'aceia și pe mine
Dumnezeu încă mă ține
Cu sanatate cu bine
Vara de-i căldura mare
Eu am umbră și răcoare
Pe munte 'n pădure mare
Iarna când e ger cumplit
Eu șed la foc sgriburit
Și mă 'ncălzesc la picioare
Frig slănină în siănină
Trăiesc ca un boier mare
Codrean.

Sa întâmplat.

În crășma din Sămărtinul
sărat unde erau doi flăcăi
țigani chefuți, întră un ro-
mân șagalnic și dă binețe: Bu-
nă dimineața Cioară; vream
se zic nu cioară, ci Dejan
Ilie.

Hai grije ce zici, caută-ți
de gură până ți-e bine; că de
nu vei păți și tu ca Luran
din Găbud, — firăspundeunul
cu numele Cula.

Ce a pățit Luran?

D'apoi s'a prins la ceartă
cu Dejan Ilie, și vai tată:
Dejan Ilie s'a înfuriat și mo-
mentan a și scos din buzu-
nar cuțitul încât toți am în-
cremenit că ce va urma.

Și apoi ce a urmat, ce a
făcut cu cuțitul întreabă ro-
mânul.

La băgat în ălălant bu-
zunar!

Sus Marcule !

*Joacă Marcule din nou
După cum îți bat din ciur,
Că azi ori și care bou
Te trăsnește cu „bon jour”
Limba măsii n'a 'nvățat
Și „bon jur-ul” l'o luat.*

*Azi la Rășinar trăsura,
Mănată de vistavoi,
E trasă mai mult de-a dura
Nu de cai ci de doi boi,
Boii trag din greu la boi,
Nu știi care-s mai de soi.*

*Nu mai vezi azi măerița
Cum eră pe vremi odat'
Să-și trimeată 'n târg fetița
Cu coșul cu zarzavat,
Azi fetița 'n timpul verii
Face-amor cu ofițerii.*

*Stoica meșter între meșteri
De Java și de Foxtrott
Prin saloane și prin peșteri
El întinde fir de tort,
Tu știind cimilitura*

Stai...ca Stoica și-ți ții gura

*Augustin Lăpădătescu
De table s'a lăpădat
Dar de pădurea virgină
Tot mai e un pic legat
Persistă, nu disperează
Și într'una exploatează.*

*Azi Mărie e Mari
Paraschiva-i Para azi,
Nu știu mâne ce va fi
Cea cu jegu pe grumazi,
Marghioala va fi Margot
Iar Chiva: madam Chivot.*

Are dreptate

— Ești pârât, că ai cerut 300 Lei pentru o zi de coasă. Asta-i speculă.

— Să erte domnu judecător, dar deputatu nostru a cerut 1500 Lei pe zi, pentrucă a dormit în parlament.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeleș

aduse în cărcă de „Calicul”.

Sibiu. Țărușii locurilor de casă au început să fie la modă. Fiecare pleacă cu câte-un țăruș către necunoscut să delimiteze granițele, dar să întoarcă cu țărușul târăș după el, fie din cauză că n'a ajuns la rând, fie că n'a avut legitimații în regulă, sau din alte pricini. Dar e păcat să întreprupem minunata comedie, pentru mărunțișuri ca astea.

Săliște. Eroii cari păzesc zidurile „Bisericii Foltii” au început să protesteze pentru faptul că îi ține legați de o biserică încă nesfințită, sus în vârful muntelui. Numai așa se explică faptul că s'a putut strecura printre șirurile lor și de aceia cari niciodată n'au avut și nici n'or avea gând să fie eroi, fiind ocupați cu lucruri mult mai practice.

Cluj. Bariș și cu Gheorghe Lazar s'au luat la ceartă în piața unirii cu Mătieș, care e mai favorizat decât ei de părinții orașului. Atât Bariș cât și G. Lazar protestau, cum să poată ca ei să nu fie împroprietăriți cu câte-o statuie, ei cari sunt gospodari în Cluj, unul cu un internat, altul cu o casă a învățătorilor. pe când lăpădațul de neam Mătia să stea și acum călare pe Ducipalul lui. I-au liniștit Bogdan Duică, spunându-le că așa e obiceiul sub liberali; trădătorii is decorați iar luptătorii improșcați.

Ocna. În natură moartă, cu sezon mort, cu restaurantul lui Kovaci în agonie, Ocna pare un imens car mortuar unde lângă dricul timpului numai fostul deputat Tavi Popa mai râde de jale. Peste toată tragi-comedia naturii doar ploaia plânge plic-tisitor.

Sibiu. „Șoimii”. smuși în luptă cu indolența publicului privitor, săcăiți de pedanteria «inșilor» conducători, au ajuns așa de sburliți pe piscurile sportului, de crezi că-s niște hereți de... găini. S' zău că e păcat, dacă nu de altceva, dar de decepția șoimărilor noastre.

„CASSA DE PĂSTRARE“

institut de credit și economii Săliște. Suc. Miercurea, Orlat și Sebeșul săsesc.

Buzdughină & Stanciu

atelier mecanic

Sibiu Str. Dorobanților (Lungă) 34

Nicolae Bloțiu

sculptor și pietrar

Săliște, Str. București 980

Popa & Lupăș

croitorie de dame și domni

Sibiu

Strada Regina Maria 36.

Marele Magazin Românesc

ILIE FLOAȘIU — Sibiu

vinde en-gros și en-detail tot felul de mărfuri de manufactură și băcănie.

„VINICULTURA“

prima societate română pe acții pentru comerțul de vinuri, beuturi spirituoase și derivate s. p. a.

SIBIU, Str. Rotarilor Nr. 25.

NICOLAE MĂGEANU

magazin cu chimire, hamuri, sandale, opinci și articole de harnașament.

PITEȘTI, STR. TEIULEANU

Furnizorul Curții Regale

Marea casă de blănărie

ILIE STEFLEA

Sibiu, Str. Regina Maria 28

(casa proprie)

Croitoria modernă de domni

Em. Băncilă

Sibiu Strada Poskcen Nr. 15.

Magazin de cereale

D. ROȘCA

SĂLIȘTE, Strada I. Maxim

Atelier de pictură modernă

NICOLAE TĂLMĂCEAN

Sibiu, Str. Mitropoliei 30.

Magazinul

LUCA P. NICULESCU

Casă românească de încredere.

Sucursala **SIBIU.**

Strada Regina Maria Nr. 7

CINEMATOGRAFUL „APOLLO“

rulează seară de seară cele

∴ mal interesante filme ∴∴

Sibiu, Piața Unirii.

„TIPOGRAFIA SĂTEANULUI“**SIBIU**

Str. Școalei de înot 10

e complet asortată cu mașini și litere moderne. Primește spre executare orice lucrări tipografice, ca: ziare, broșuri, tabele, diferite imprimate administrative, școlare și pentru birouri, necroloage, bilete de cununii, de îogodnă, de vizită, etichete, note și facturi pentru domni comercianți etc. etc.

Compactorie și agenția fabricii destampile

Orice comandă se execută prompt.

S'A DESCHS!

LIBRĂRIA SĂTEANULUI

În Str. Pintenului Nr. 1 (vis-a-vis de liceul „Gh. Lazăr“).

fiind complet asortată cu cărți de școală pentru cursurile primare și secundare, cu revizite școlare și articole de birou, precum și cu ultimele noutăți literare. — Cărți de rugăciuni și diferite cărți pentru popor. Toate articolele de papetărie se vor găsi la „**Librăria Săteanului**“. Secție specială pentru noutățile literaturii franceze și pentru diferitele reviste literare și de specialitate.

Vânzare „En-gros“ și în Detail.

Vechea clientelă a librăriei este rugată pentru tot sprijinul!